

ת"פ 18511/04/17 - מדינת ישראל נגד איתי רפאל ברלינסקי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 18511-04-17 מדינת ישראל נ' ברלינסקי

לפני כבוד השופט עידו דרואן-גמליאל
המאשימה:
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד לופז
נגד
הנאשם:
איתי רפאל ברלינסקי
ע"י ב"כ עו"ד אלוויה

החלטה

בפני בקשת הנאשם, במסגרת טענה מקדמית, להורות על ביטול סעיף-אישום מטעמי הגנה מן הצדק, לפי סעיף 149(10) לחוק סדר הדין הפלילי [נ"מ], תשמ"ב-1982, וגם מכוחה של ביקורת מנהלית של בית המשפט על התנהלות של רשויות החקירה והתביעה.

בקשת הנאשם נענתה בתגובת המאשימה, עליה השיב הנאשם.

מהלך הדברים:

- נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו את העבירות הבאות:
 - הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, עבירה לפי סעיף 275 לחוק העונשין, תשל"ז-1977;
 - החזקת סם מסוכן לצריכה עצמית, עבירה לפי סעיף 7(א)+7(ג) סיפא לפקודת הסמים המסוכנים;
- ביום 18.04.16 - כך נטען בכתב האישום - בעת משחק כדורסל, החלה התפרעות של קהל האוהדים, וביניהם גם הנאשם. שוטרים שאבטחו את האירוע החלו לבצע את עבודתם, ואז החל הנאשם להשתולל, משך ודחף את אחד השוטרים, נשכב על הרצפה והחל לבעוט לנופף ברגליו. כך הפריע הנאשם לשוטרים במילוי תפקידם, ולכן נוסף סעיף-אישום המתייחס לכמות קטנה של קנבוס שנמצא בתחתוניו של הנאשם, לשימוש העצמי.
- ביום 18.04.16 וביום 19.04.16 נחקר הנאשם בתחנת משטרה, טען שנפל קורבן לאלימות שוטרים שהופעלה נגדו, ואף פרט טענותיו ביחס לזהות אחד השוטרים שתקפו אותו וביחס לטיב התקיפה.

עמוד 1

4. ביום 08.05.16 העבירה היחידה החוקרת עותק מתיק החקירה למח"ש, לפי הנהלים, אך חומר שנוסף לתיק לאחר מכן (סרטונים ממצלמות אבטחה, מזכרים ועוד), לא הועבר למח"ש. הנאשם וב"כ לא קיבלו כל הודעה על העברת החומר.
5. ביום 28.06.16 שלחה מח"ש לנאשם מכתב שנחתם ביום 23.06.16, ובו זימון להגיש תלונה [להלן - מכתב הזימון]. במכתב הוזכר הנאשם, כי אם לא יגיש תלונה רשמית תוך 30 יום, תיגנז התלונה ללא בירור נוסף. המכתב נשלח לכתובתו הרשומה של הנאשם, שהיא גם הכתובת שמסר בחקירותיו, וביד התביעה אישור על מסירת המכתב למשלוח בדואר רשום.
6. ביום 31.08.16 פנתה היחידה החוקרת למח"ש כדי לברר את מצב התלונה, וקיבלה בתשובה "אישור שפיטה" המודיע כי תלונתו של הנאשם נגנז בשל זניחת התלונה.
7. ביום 09.04.17 הוגש כתב האישום.
8. ביום 28.01.18 פנה הסניגור המלומד למח"ש, לבירור טיב הטיפול בתלונתו של הנאשם, ונענה במכתב מיום 29.01.18, בו הודע כי התיק נגנז במח"ש ללא טיפול נוסף, בשל זניחת התלונה. עוד צורף למכתב זה עותק ממכתב הזימון.
9. ביום 01.08.18 פנה הסניגור שוב למח"ש, ביקש לקבל עותקים מחומרי חקירה, וכן ביקש לאפשר לנאשם להגיש תלונה רשמית בגין תקיפתו הנטענת.
10. ביום 23.10.18 השיבה מח"ש לסניגור והודיעה כי לא תחקור את תלונת הנאשם, הן בשל זניחת התלונה והן בשל חלוף הזמן.

טענות ההגנה, העותרת לבטל את סעיף האישום:

1. טענות ההגנה מופנות נגד העמדת הנאשם לדין בעבירה של תקיפת שוטר, ואינן נוגעות לאישום הנוסף שעניינו החזקת סם מסוכן לצריכה עצמית.
2. מכתב הזימון לא נשלח לנאשם, ואם נשלח - לא הגיע לידי [1]. הנאשם לא זנח את תלונתו, כך שהחלטת מח"ש ניתנה באופן שרירותי וללא בסיס עובדתי נדרש.
3. העברתו של החומר, מהיחידה החוקרת למח"ש, לקתה בכך שלא נשלחו חומרי חקירה חשובים וביניהם כאלה שנאספו לאחר משלוח החומר למח"ש. החלטת מח"ש לגנוז את תלונת הנאשם נוסדה אפוא על אדנים רעועים.
4. ומהחלטת מח"ש המגולמת באישור השפיטה, להחלטת התביעה להעמיד את הנאשם לדין: אם החלטת מח"ש התקבלה באופן קלוקל המאין את ערכה, גם ההחלטה להעמיד לדין את הנאשם אינה מבוססת.
5. המאשימה הפרה בגסות את הנחיית פרקליט המדינה 2.18 **מדיניות התביעה בתיק חקירה בהם חשוד בביצוע עבירה כלפי שוטר מתלונן על שימוש בכוח מצד שוטר** (23.12.12) [להלן - הנחיית פ"מ]. עיקרה

של הנחיה זו הוא בחיוב התביעה להשהות את ההחלטה בדבר העמדתו לדין של חשוד, עד להחלטת מח"ש בתלונתו נגד שוטר.

6. כתוצאה מהפרה זו, נפגע הערך המרכזי של שוויון הכל בפני החוק, אזרחים כשוטרים; כך נפגעה גם זכותו של הנאשם להליך הוגן, שכן לא התאפשר לו לשטוח טענותיו במסגרת חקירת מח"ש; כך דבק בפעולת הרשות פסול של היעדר הגינות, כשהנאשם עומד לדין ואילו השוטרים אף לא נחקרו.

7. בנוסף, הפרה של הנוהל יוצרת תקלות הפוגמות בתקינות פעולתן של רשויות התביעה ואף בניהולם התקין והראוי של הליכים פלייליים.

טענות התביעה, המתנגדת למבוקש:

1. מכתב הזימון נשלח כאמור בדואר רשום לכתובת הנאשם, שהיא גם כתובתו הרשומה וגם הכתובת שמסר בחקירותיו, והא ראיה - אישור בדבר שליחת המכתב בדואר רשום. בכך יצאה המאשימה ידי חובתה, והיא אינה נדרשת לוודא מסירה.

2. התביעה פעלה אפוא בהתאם להנחיית פ"מ ולנהלים, תג לתג.

3. לא ברור, מדוע הנאשם לא פנה למח"ש שוב בחלוף הזמן, ובפרט משטען שיש בידו ראיות המצביעות על חפותו ועל אשמת השוטרים גם-יחד. התביעה אף מציעה כי הנאשם יפעל עתה לחידוש תלונתו והיא תעביר את כל חומר החקירה למח"ש.

דין ומסקנות:

1. טרם צלילה לים הפסיקה המתרבה בעניין הגנה מן הצדק וביקורת מנהלית, יש לבחון היטב את המצע העובדתי.

2. עיקר טענותיה של ההגנה, שנבנו נדבך על נדבך של זכויות שנרמסו ודרכי פעולה עקלקלות ופסולות, יונקות ממבוע אחד, מוגדר ועובדתי - האם נשלח מכתב הזימון לנאשם?

3. אם לא נשלח המכתב, או שנשלח ונטען שלא הגיע - עולה שאלה ערכית ועקרונית, האם די באופן השליחה כדי לספק את הציפיה להליך הוגן ולעמוד בדרישת עקרוניותו של המשפט המנהלי.

4. עובדתית: אני מקבל את טענת המאשימה כי מכתב הזימון נשלח לנאשם בדרך המקובלת והבטוחה, בדואר רשום לכתובת שהיא גם כתובת רשומה וגם כתובת עדכנית. הנאשם עצמו לא טען שהוא לא גר בכתובת זו בעת הרלוונטית.

5. ערכית: בעת הרלוונטית לא ווידאה מח"ש שמכתבי הזימון שלה התקבלו אצל הנמענים, ולא חויבה לעשות זאת. אינני סובר שהיתה קיימת חובה של מח"ש לוודא "מסירה כדין" - צורת מסירה ייחודית, שיסודה בחוק או מכוח חוק, שמטילה על הרשות נטל כבד, ושמורה לעניינים מיוחדים כגון זימון למשפט - ולכאורה, יצאה מח"ש

ידי חובתה באופן המשלוח שבוצע. אין ענייננו דומה לעניין שנדון ברע"פ 3588/16 **אלקובי נ' מ.י.** (2017), שם נדון מצב שבו לא היתה הוכחת משלוח^[2].

6. לכאורה, די באמור לעיל כדי לדחות את עתירת ההגנה: המאשימה פעלה כהלכה והזמינה את הנאשם בדרך הנכונה לשטוח טענותיו ולהתלונן. אם הנאשם אינו יכול להצביע על תקלה בפעולה זו (כגון טענה בדבר טעות או רשלנות בציון כתובתו) - נשמט הבסיס לטענותיו.

7. עם-זאת, לנוכח רצון ונכונות שהובעו בעמדות בכתב של הצדדים, אאמץ בעיקרו ההסדר שנקבע בעניין **אלקובי הנ"ל**, שיש בו כדי לרפא כל פגם לכאורי:

א. הדיון המקדמי, הקבוע ליום 05.03.19, יידחה ליום 20.03.19 שעה 08:30;

ב. אם עד למועד הדיון הנדחה תעביר ההגנה למח"ש - ישירות או באמצעות התביעה - תלונה מפורטת, יבוטל גם המועד הנדחה, ההליך "יוקפא" עד לתום הבירור במח"ש, והתיק ייקבע לתזכורת פנימית למעקב;

ג. ער אני לעמדה קודמת של מח"ש, שסירבה לחדש החקירה בתיק. עם-זאת, אודה על בחינה חוזרת בנסיבות אלו, וכשההגנה מבקשת להציג בין היתר ראיה מרכזית שלא נפגעה מחלוף הזמן (סרטון);

ד. לאחר תום הטיפול של מח"ש בעניין, תודיע התביעה לבית המשפט, וייקבע לפי הצורך דיון נוסף במעמד הצדדים;

עותקי ההחלטה יישלחו לב"כ הצדדים ומועד הדיון יעודכן ביומן.

ניתנה היום, ט' אדר א' תשע"ט, 14 פברואר 2019, בהעדר הצדדים.

[1] ההגנה טענה בתשובתה לתגובה כי בדיקה באתר דואר ישראל, לפי מספרו של הדואר הרשום, העלתה כי כלל לא נשלח דבר דואר כזה. אולם, ספק אם המספר שנבדק הוא המספר הנכון;

[2] להצגת העובדות ראו פסק הדין המחוזי בע"פ 8750-12-15 **מ.י. נ' אלקובי** (2016). התיק,

שהחל בשנת 2014, ממשיך להתנהל, לאחר שבדיקת מח"ש הסתיימה, ועדיין מצוי בשלב מקדמי;